

בשעה 10:00 בבקר באו אלי ח"ח פרלסון, דר' קריגר

ושפירא בענין "הביטה".

באוקטובר סלאו 25 שנים להצגה הראשונה של "הביטה", ובזמנו

הוחלט לדחות את חגיגת היובל לזמן מה, ועתה בדעתם לסדר את חגיגת היובל בסתיו זה, וזה יכיל: א) הצגה בספריטאריון של האוניברסיטה או בתל-אביב; ב) ספר על הביטה, או לעת עתה אלבום צילומים; ג) קרן לביסוס הביטה שתפקידה שנים: בית ספר דראסטי, ואין להסתפק בנטיונות שפרידלאנד עושה בתוך עבודתו, ויש לדאוג לימים יבואו להביטה, כי עתה מתקיים התיאטרון כמעט ללא תמיכה, אבל אינם בטוחים שתמיד יהיה כך. אין הם מתכוונים לאוסף בציבור הרחב, אבל לזה נחוצה הסכמה מצד המוסדות.

הם אינם רוצים שועד היובל יהיה מטעם חוג הביטה, אלא

רחב יותר, ולזה תנאי ראשון הסכמה וחעגקת אבטוריטה מצד מנהלת הסוכנות היהודית והנהלת הועד הלאומי.

דר' קריגר חוסיף שלדעתו זה הוא אחד הסעיפים של השיקום -

עלינו לדאוג לעתיד התיאטרון העברי בארץ, ולזה העירותי אני שאין דאגה טובה יותר מאשר מיליון יהודים בארץ. אשר לסגנית - האם אין למצוא עכשיו 4-5 יהודים שיחנו את הסכום שנקט פרלסון - 30,000 לא"י, ואשר טמכות לוועד - עלי לברר דבר זה בהנהלה. בענין חגושפנקא עלי לחתיעץ.

ב-10.30 באו א' ברוידו וא' קירשנר בדבר טלוח דוד הורוביץ

לדרום אפריקה. בקשתי אותם לא לקחת את דוליק עתה העוסק בענין דחוף הנחוצ למעולתנו המדינית. הם עוררו את השאלה אם י'וסף לא יוכל עתה לנסוע לטלושה שבועות, ואחרי זה ישטרף דוליק לאיט שיהיה שם - דר' קליינבוים או קליינבו. הבטחתי להם לברר השאלה ביום א' בתנהלה.

ח'תה, 13.5.44

שיחה בבית יבא חושי עם בלתי מפלגתיים.

אבא חושי: למעשה חידשנו עתה את המעולה, שהמסקנו לפני חודשיים. עד אז הייתה מעולה רגלנית ובסיסית הולך וגדל, ויש התמרסרות על ההמסקה. בסטן השבוע האחרון נפגשתי עם עשרות חברים ויש ערות ונכונות, וחוק מתן סדר אלמנטרי אירגוני. אנחנו מונים אל הבלתי מפלגתיים, ואנחנו צריכים לדעת במה אנחנו טובים. אנחנו רוצים להקיף סקטורים - סקטורים של ההסתדרות: פועלי התעשיה, פועלי הנמל, מפועלי הנמל רכסנו למעלה מ-200 חברים חדשים, 30 חסמלאים מהצי. טוב שבראש המעולה יעמד בלתי מפלגתיים.

החברים הנמצאים פה הם: הח' פסיה, פעילה בקרב החברות, הח' קליינטן - אחד החברים הבלתי מפלגתיים הוותיקים, יעקבי וגודוואניק - מפועלי נשר, מבצר הבלתי מפלגתיים, ליבירגולד - גם הוא מהבלתי מפלגתיים הוותיקים, ועוד קליינטן, סירוטה, בירנהולץ - מפועלי וולקאן. התפקיד פה הוא ליצור קבוצת חברים, שתנהל את המעולה, והאמסריות וגם הסיכויים גדולים. נחוצה פניה שלשכת המרכז לבלתי מפלגתיים, נחוק כרוז וגם הסברה של הנקודות היסודיות, איזו פורמולה עליה נחתים את החברים ויש לקבוע גם את צורת הבחירות.

ד. בן-גוריון: אני רוצה לדבר על הענין בכלל, לא רק בלתי מפלגתיים, ומה שאציע לא הוחלט עוד על זה, לא דנו על זה, דברתי עם חני חברים - עם כל אחד לחוד, תכנית המעולה מכוונת לכך שנגיע לכל מועל יחיד, יש צורך גם במעולה ארגונית - באסימות, מי שבא שומע, מסכים או לא מסכים, אין איש יודע, נחוצה גם ספרות לבעלם, לכלל, צריכים להטשין גם בעבודה זו, את העבודה המעשית מכוונת לאדם החי, ולה יש תכלית, הסיפול באיט זה וזה - זו צריכה להיות תכנית המעולה שתפגע בכל חבר ההסתדרות, נחוק לאלה שהם חברי מפלגות אחרות, גם אותם לא נזניח, אבל לאחר הבחירות, אז נעבוד למען איחוד סוציאליסטי מלא.

המעולה צריכה להיות כלפי כל מועל באופן אינדיבידואלי,

דבר זה אינו כל, אבל אינו כל כך קשה כמו שנדמה. אני רוצה לעשות עבודה זו, אני פעם אחת ויחידה עסקתי במעולת אירגון - במציאות אחרת אמנם, בעולם, בענין הבחירות לקונגרס הציוני, כשז'נ'ב וטינסקי רצה לכבוש את הציונות, עסקתי אז במעולה האירובנית; שם היה העיקר לדעת כל יהודי שבא בחשבון להיות ציוני ולהגיע אליו.

יש שני דרכים אין להבטיח את זה, והפעלת כל חברי הספלגה זהו

תנאי, זה נחוץ גם לעצמו, צריך למצוא את הדרך אין כל חבר במפלגה יהיה

פעיל. בסביל הדבר הטני הפעלת כל חברי הספלגה, זהו קודם כל ענין

סידורי. הצעתי לפני כמה חדשים שיטת העשירות. יש בחיפה 2,000 חברי

הספלגה ו-25,000 חברי החסתדרות, להפעלת חברי הספלגה נחוצים לי 800 חברים,

וגרעין זה של מאתיים חברים עלינו לניס סיד, שנדע שזה תפקידם עכשיו, &

ועליהם יהיה צורך להעמיד גרעין של 20 איש, באופן שכל סבב יהיה אחראי

למאה חברים, אבל הוא יהיה אחראי על ידי כך שלידו יהיו עשרה חברים

פעילים, וכל אחד יהיה אחראי לעשרה חברים קונקרטיים, נסובים בשמותיהם,

והוא יספיק בהם, והוא יראה אם הם מעילים, פעילותם תהיה בקרב הבילתי ספלגתיים

וגם להשכלה עצמית, שיבינו את השאלות, ידונו בהן, אבל העיקר יהיה תעסוקה -

בעל מה ובכתב, הפצת ספרות, אירגון הבילתי ספלגתיים. כל פעיל יספור בכל

שבוע דו"ח לטרכז שלו מה הוא עשה ומה עשתה העשרה שלו, האם עשתה או לא

עשתה, תהיה כרטיסייה של כל עשרה, וכל מרכז יבדוק כל שבוע מה נעשה על ידי

סאה החברים שלו, אם סילאו את הקוטה שהוטלה עליהם, ואם עשו צריך להגדיל

אותה, פי זה מראה שהם יכולים לעשות יותר, בירור עם כל חבר.

כך עשיתי אני במעולת ההשקלה, היתה לי רשימת 800 עשירות

בפולין על כל האגודות שבהן, גם בילתי ציונים ואנטי-ציונים, בונדאים וקומו-

ניסטים. ידענו בדיוק כמה חברים ישנם בגורדוניה, וכמה בסועלי-ציון,

וכל חבר היה צריך להמציא בכל שבוע חשבון ההשקלה, ואם לא הטקילו כמה

סצריכים היו הרי מעבור שבוע קבלו שאלון: מדוע לא סילאו את המיכסה, וכאשר

ראו טבורטה יודעים בדיוק את הנעשה בכל מקום במקום נבהלו.

אם החבר שיתנדב לעבודה זו יראה שזו אינה סלה ריקה, אלא זה

מארגן, ויש חשבון, ויש בקורת, אז יקח את זה ברצינות. תמיד הפעילות

של החבר איבה תלויה בו, אלא בזה שמפעיל אותו, אם הוא מתיחס ברצינות או לא, וגם אם הוא מתיחס ברצינות צריכה להיות קונטרול סדויקת כל שבוע אם הוא עושה את הסוטל עליו. - זה יהיה תפקיד 20 הטרכזים ו-200 המעילים. הם צריכים להפעיל 2,000 חברי המפלגה שבוע-שבוע, לססור דו"ח, העתק דו"ח זה ילך למרכז.

אני מתכוון לרכז בעצמי את העבודה, לחשיפה שהדבר ייעשה. כל חבר ידע שמסגירים עליו ומפעילים אותו, וזו תהיה העבודה במפלגה: אירגון חנימים, הפצת ספרות, כירור השאלות העומדות על הסרק. אותו דבר נמצטרך לארגן בכל המפלגה אסיפה של מפלגה אחרת: צריך להיות חבר נבון, שעליו יהיה לססור דו"ח מה הן הנקודות העיקריות של הנואמים ומה הויכוח, איך זה נתקבל, מה היתה התגובה של הציבור. סקירה קצרה בכתב בסביל שבנדק אם יש צורך להתווכח אתם בנקודה זו או להסביר אותה. צריכים לבחור מספר חברים נבונים שתופסים את העיקר של נאום, בנאום של שתי שעות יכול להיות שיש רק עשר דקות שיש לשים לב להן. אני יוצא מתוך הנחה, שאנחנו נעשה את העבודה שלנו, ולא דווקא נתווכח אתם באסיפות שלהם, אם יהיה צורך לכך - נעשה גם זאת.

אחר כך העיקר הוא הציבור המאסיבי, הבלתי מפלגתיים. יש 180,000 חברים בהסתדרות, אני מוריד 10-15 אלף סאולי לא תהיה להם זכות בכירה, הרי יהיו 120,000 בוחרים, ואם גם מספר זה אולי טוגזם, צריך להתחשב בו, כי זה מכביד, ועלינו להתחשב כאילו זה התפקיד, ז"א שנצטרך להביא לקלפי 120,000 בוחרים, שלא יהיה חבר בהסתדרות שלא יבוא לקלפי. קודם כל יצביע, זה נחוץ בסביל הנכרת כוח ההסתדרות, כל אשר משתתף בהכרעת גורלה מחזק את ההסתדרות.

למען שכל אחד יצביע צריך לפנות אל כל אחד, לא פעם אחת, אלא בסך שבועות, ואחרי שנחיה בטוחים שהם יצביעו, נצטרך לפנות שהם יצביעו בעד רוב גדול וחזק של מפלגת פועלי א"י ובלתי-מפלגתיים, צשנצליח אם שלושה שבועות לפני הבחירות טארע שאני יכול לשכב ליטון. ואם העבודה תתנהל כהוגן, אני מקבל על עצמי למסור למזכירות הלשכה במעטפה סגורה מה תהיינה תוצאות הבחירות, ואני רוצה שלושה שבועות לפני הבחירות ללכת ליטון. עיקר המעולה צריכה להיעשות עד אז, ולא ביום האחרון.

ומניה אל כל אחד נחו תפקיד 2,000 החברים, ואני כולל בזה את הבלתי
 מפלגתיים, ואני קורא להם פאסיביים. היו חברים שלא היו חברי אחדות-
 העבודה, אבל הם היו פעילים ביותר מבחינה אידיאית, ולדעתי החלוקה היא:
 פאסיביים ולא פאסיביים. יש פאסיבים במפלגה ויש פאסיביים מחוץ לה,
 ואולי זה שייכים למפלגה לא מחוץ לה, ויש ציבור פאסיבי גדול,
 ונשאלת השאלה איך להפעיל אותו, ופה צריכים אנחנו לקחת מסגרת ההסתדרות -
 המקצועות והפעולה צריכה להיעשות בין האגודות המקצועיות, שם ישנם חברי
 המפלגה ובלתי מפלגתיים, אבל פעילים שניהם. גם לחבר המפלגה וגם לחבר
 הבלתי מפלגתי צריך להיות ברור ששניהם צריכים להיות פעילים. צריכים
 להיות ועדי פעולה בכל האגודות המקצועיות, אבל זו היא המסגרת הכללית,
 ויש עוד מסגרות אחרות - מסגרת העדות. פה אין כל כך הרבה עדות כמו
 בתל-אביב, ונדאי לא כמו בירוסלים, אף על פי כן ישנן קיימים גרמנים,
 שהם מהווים פרובלימה חמורה, וזה דורש ועדת פעולה מיוחדת של גרמניה
 ושל לא-גרמנים לפעולה בקרב הטועלים הגרמנים, פה מספרם (אבא: בערך
 עשרה אלף), זהו הגוש הכי גדול והכי טמור, יש הרבה טרות, נכר, יש
 להם הרבה מושגים גרמניים. ייתכן שהעליה החדשה תופיע ברשימה, ואז
 ההצבעה שלהם מובטחת, כי כי מאחד אותם חדיבור בלסון הגרמנית, זה מחייב
 עבודה רבה. צריך לדון באופן טיורי על פעולה זו.
 אחר כך יש ספרדים, אמנם אנחנו הפכנום שם זה לשם כולל כל
 עדות הסורית והמערב, שאינם אשכנזים, צריכים לקחת כל עדה לחוד וועדת
 פעולה לכל אחת (אבא: יש לנו כורדים, סאלוניקאים, תימנים), כל אחד זהו
 עולם במבי עצמו וצריך לפעול בתוכם (אבא: פה זה 100% במפלגה!), צריך
 שזה יהיה בהכרח, לא מתוך איזה קשר שהוא לאבא חוסי.
 במלחמת הבחירות צריכים אנחנו לחתום בשני דברים: 1) בחירות;
 2) דבר שצריכים לעשותו כל השנה "זו היא השדמנות להעלות הכרת החברים".
 יש דברים הטעונים בירור, ואנחנו איננו מתכננים לבירורים אלה. יש עכשיו
 סמינר, שם נעשים הבירורים לגופם, אך זה אינו סמטיק. ואנחנו צריכים
 לסאוף להעלותם, אמנם הם אולי לא יבינו כל הדברים, אבל יש דברים
 אלמנטאריים שהם צריכים להבין, לא להניח שהם מונחים בכיס, המפלגה

טוכרחה להשקיע הטון כוחות להפוך ציבור פועלי חחרות לגורם דינאמי ואירגוני וחלוצי בתוך ההסתדרות, אבל זה ענין אחר. העדות - זהו הסקטור חסבי.

אחר כך יש עוד שני סקטורים לא שווים ביניהם, הסקטור האחד פועלות ונטי חברים, הפועלת כחול - זה דורש פעולה, ונטי חברים - זה דורש פעולה גדולה, כי גטי חברים זה כמעט מחצית ההסתדרות, שאסיביות ברובן, ואפשר להפעיל אותן, זה דורש פעולה רבה, משומת לב רבה. אחר כך - המקצועות החפשיים, אמנם חלק גדול מהם אינו בהסתדרות, אבל חלק מהם בהסתדרות והפעלתו חשובה. אליהם אי אפשר לבוא בסיסה של עשרות, אבל טוב ללכת בסיסה זו שיהיה חבר פעיל וחוא יהיה אחראי למכוצה, ולו יהיו שטות, ואנחנו נדע מה היא פעולתו, אם הם באו לאסיפה טנקראו אליה, אם לא באו - מדוע, הפצת ספרות ביניהם, אם קנו - הקראו, ועלינו לרכז את המסמך הדורש של חברים מחברי המפלגה ומחברים הפעילים הבלתי-מפלגתיים. בכמה אתה מעריך את חברי הסומר הצעיר (אבא: יש להם בקיבוצים כ-1,100 איש), ובכמה אתה מעריך את אנשי הקיבוץ טמיעה ב' (אבא: כ-1,700 בקיבוצים שלהם), נוסף עליהם עוד כ-5,000, הרי יש להם כ-20%, ולנו נשארים עוד 20,000 חברי ההסתדרות. זו צריכה להיות מטרה, ואם ישנם 2,000 חברי המפלגה לעבודה, הם אינם צריכים לעבוד כל היום, 2,000 חברים שתיה עליהם עין צומיה והטחה - אז אפשר להגיע ל-20,000.

צריכה להיות בריסיה של כל פועלי הנמל, לא רק חסם, אלא יותר מזה, ויירטם שבוע-טבוע מה הפעולה שנעשתה על ידו וכלפיו, וצריכה להיות ועדת פעולה של פועלי הנמל, של פועלי העץ, של פועלי טמן, והם טבוע-טבוע יעשו בדיקה מה נעשה, מה יש לעשות. התפקיד צריך להיות טחוד אחד לפני הבחירות, בטבוע הראשון של יולי, נדע שיש 20,000 חברים מטודרים, סאורגנים, טובטחים בבחירות. דבר זה לרעתי הוא אפשרי!

אחר כך מה הפעולה בנוגע לבלתי מפלגתיים. אני חושב שמלבד ענין הועידה שזו היא הצטרפות יותר אקטיבית למפלגה, על זה אני עוד לא דברתי עם שום חבר, אך אני חושב שזה יהיה נכון: אני רוצה לארגן פניה

של תועלים לציבור - מה הן חסאלות העיקריות שהבחרות חאלו העמידו לפני ציבור התועלים? זו היא המעם הראשונה, שאנחנו עושים בחירות לפני הזמן על פי דרישת המפלגה האחראית להסתדרות, ועלינו להעמיד 3-4 ענינים מרכזיים, ולנסח אותם בצורת פטיציה שיחתמו תועלים על זה, אני רוצה לארגן שהציבור כולו יהיה חתום על מעין פטיציה של ציבור התועלים. אמנה דברים אחדים, עוד לא ניסחתי את זאת, צריכים דבר זה לסקול: אחדותה ושלמותה של שני הכלים המרכזיים של תנועת התועלים - הסתדרות תועלי ארץ-ישראל ומפלגת תועלי א"י, הכשרת ההסתדרות למערכה מדינית, מלחמה נגד הסדר הלבן, מלחמה להקמת מדינה יהודית, שמירה על עמדת התועל היהודי בישוב ובעם, שמירה וחזקת הכיבושים המקצועיים, המסקיים, התרבותיים והמדיניים של תועלי א"י בדרכם הציונית הסוציאליסטית עד עכשיו; עצמאותה של תנועת התועלים הארצישראלית מחיפוי לאחר הזרמים של תנועת התועלים באחת הארצות, סולידאריות מלאה של תועלי א"י למלחמת תועלי העולם למסטר סוציאליסטי לפי תנאי כל ארץ וארץ, אחדות תועלי העולם - גם מקצועית וגם מדינית. אני מציין את הסעיפים המרכזיים העומדים על הפרק, בהם אנחנו מחולקים עם שאר הסיעות, ועלינו להדגיש בכל סעיף וסעיף את עמדתנו.

אחדות מקצועית ואחדות מדינית של תועלי העולם - בזה נעשה את המלחמה הגדולה עם השומר הצעיר! הציבור אינו תופס מה הם מסתירים תחת העטמות הסיוחיות שלהם, הם רוצים להמשיך בסאקטיקה של הקומאינטרן - אמנם אחדות מקצועית, אבל לפורר את תנועת התועלים! עצמאותה של תנועת תועלים הארצישראלית, אחדותה ושלמותה של ההסתדרות והמפלגה. מה אולי מניתי יותר מדי, אני רוצה להעמיד את הדברים על הענינים הכי מרכזיים, אני רוצה להעמיד את הדברים על המינימום: פניה לציבור התועלים כדי ליצור גוש מוצק, לעשות זאת למרכז ההסברה, אם חששה, או לכל היותר טמונה סעיפים, וזו צריכה להיות תמצית כל ההסברה שלנו בענין הבחירות, פניה של ציבור חבלתי מפלגתיים, להחתים בחיפה 20,000 איש, וזה צריך להיות עשוי חודש לפני הבחירות, ואז הבחירות נגמרות, ויש רק רגיסטראציה של חלוקת הקולות, ואז העבודה העיקרית היא להביא את התועלים לקלפי, זהו דבר אחד.

הדבר השני - האירבון וחשיטה, יש לא רק מטרה של בחירות, אלא העיקר הוא שהמפלגה צריכה להיות חזקה, היא צריכה להיות אקטיבית, והקמת כוח פועלי וחלוצי במערכה הסדינית.

המטלה בונה על הרבה דברים, קודם כל שיש לה כוח עצמאי, אבל היא בונה גם על הפירוד בקרב הציבור, ^{שתי} אבחירות אלו יש להם ערך פוליטי רב, ובהסתדרותי יותר מאשר ערך מוליטי, כי אלו קובעות את דרך הפועל. אנחנו איננו מעוניינים ליצור רוב אבסיסות הנבחרים, אין לנו שום עניין בזה, אנחנו מעוניינים מאד שיהיה רוב גדול בעד ציונות פוליטית לוחמת ורובסטרוקטיבית. אינני יודע איך תלך "העליה החדשה", אני מניח שהיה תוויה ומפלגה הטביה, כמו מעם חרוזיזיוניסטים, בין שהרוזיזיוניסטים ילכו לבחירות או לא, הם אינם הולכים, כי אינם רוצים לגלות את כשלונם. "העליה החדשה" יכולה להיות המפלגה השנייה, היא יכולה להיות לסכנה פוליטית גדולה כלפי חוץ, לא כלפי פנים, עם תכניתה כמו שהיתה עד עכשיו, שהיא מתחמקת (ד) כאילו מהטאלה הפוליטית, הם תמיד בעד המטלה. זו יכולה להיות פשוט קסטרוטה, כמו שהיתה כמעט קאטאסטרופה ההצבעה בועד הפועל של ההסתדרות. המטלה תראה שיטלה מסען גדול בישוב - המעמד הבינוני, בכל ארץ הם סחורים את היסוד היציב, יאמרנו המאנים חראים כמו יהדות סזרה אירופה, אלה הם אקאדימאים ברובם, אנשים אינטליגנטים לכן מענייננו הוא יהיה ללחוץ עליהם עד כמה שאפשר שהם יקבלו פרוגרמה פוליטית. הם דגלו כל הזמן בוייצמן ווייצמאניזם, וייצמן הוא בעד מדינה יהודית, ואנחנו צריכים ללחוץ אותם אל הקיר, יאסרו בעד מה הם עלינו לנהל הסברה נגד הספר הלבן, שתהיה מופנית נגדם. מה אין לנו טלחמה עם הסומר הצעיר ועם סיעה ב'. סיעה ב' מובטחת בעיני, אסנם הסומר הצעיר לא, כי בענין אי-הופעת העתונות בלי הצינזורה בענין רמת הכובט, עמדת הסומר הצעיר והארץ היתה הססנית מאד, ואילו היה תלוי בהם לא היו מרמיטים את ההודעה בלי צנזורה, אבל זה רק במקרים יוצאים מן הכלל בדרך כלל הם גאמנים, ומה בענין הסלחטה בספר הלבן עוקץ התעסולה מוכרח להיות מופנה נגדם.

בבחירות לאסיפת הנבחרים התעסולה צריכה להיות פעולת הסברה לא רק בציבור הפועלים ופה עלינו לפנות נגד עמדת העליה החדשה, כמה

בשחרים היו להם בחיפה (אבא) לועד הקהלה מ-23,000 בוחרים הצביעו בעדם כ-5,000, לכנסת ישראל יהיו בחיפה 45,000 בוחרים), אנחנו מעוניינים שכל יהודי ילך לבחירות, וזה מפתח את מסקלם היהסי, ואנחנו מעוניינים להפחית את מסקלם ולשבות את הקו שלהם.

יש שלושה כוחות שהממשלה נשענת עליהם: בענין הספר הלבן | על "העליה החדשה" ואגודת ישראל; בענין המלחמה נגד המדינה היהודית - על הסומר הצעיר ואגודת ישראל, וכל הראפורטים החולכים ללונדון מדברים על זה מה גודל סגל הכוחות ומה השפעתם. ענין הספר הלבן הוא ענין היסוב, בבחירות צריכים אנחנו לקלוע בשתי נקודות נגד העליה החדשה, אבל לא נגדם באופן איסי, כי אם נגד הקו שלהם, ועלינו לנהל עד כמה טאמטר תעסולה בקרב החובים שלהם, להעמיד אותם על הסכנות, על המטבה בעמדה שנקטו בעתונם הרמני בענין הריקונסטראקשן. אלה שיש להם קצת הבנה פוליטית - הרטנים בדרך כלל נטולים הבנה פוליטית, צריך להעמיד אותם לדעת מה אומרת העמדה שהם נקטו, אם עתה טיבוי את הירון לפקיד הריקונסטראקשן (מישהו: איך זה עובדים בתיקה על ענין טיבוי הירון?), צדחת בהחלט, עוד ידובר על זה, זה טראה לאיזה תחום אנחנו יכולים להגיע, במה מעסיקים את תנועת המועלים בשעות אלו.

לגבי הבחירות לאסיפת הנבחרים אנחנו מעוניינים בעיקר בפרצוף הפוליטי של היסוב, ללחוץ שתהיה עמדה ברורה נגד הממשלה, מלחמה לענין המדינה היהודית, וכאן צריכים להתכוון לחובים אלה, לפועל בקרב הרטנים, ליהודי גרמני, להוריד את מסקלה של העליה החדשה, על ידי זה שבביא כל יהודי לקלפי. כל אשר אנחנו מצדילים את מספר המצביעים זו היא טאניפיסטציה פוליטית, כל מי שבא יותר זה מבלה יותר כוח היסוב. אחר כך ענין אועידה - ועידת חבלתי ספלנתיים, גם מה מכוונים העניגים במידה ידועה לחבירות, אבל העיקר אינו בחירות, אסיפת הנבחרים זה ענין ולא רק זה, אלא זה הקמת כוח יהודי לוחם בעד מדינה יהודית, אילו היינו יכולים לפרטם דברים שונים שאנחנו יודעים, היתה זו התעמולה הגדולה ביותר, אילו יכולנו מה טונאה הממשלה, ממה היא מפחדת, למה היא מתנגדת, למען ידע ציבור המועלים, במה הם רואים את הסכנה - הם רואים

את הסכנה בסוכנות היהודית, כי הם יודעים שהיא תעמוד בענין המדינה יהודית. ועידה זו של הבלתי מפלגתיים סחוף לעניני התנועה תפקידה הראשי הוא לחפש את כוח המלחמה המדיני של הפועלים, נוסף על אותן הנקודות שהן מרכזיות לבחירות לאסיפת הנבחרים, שזו היא מעולה כלפי הישוב כולו, העניבים המעמדיים באסיפת הנבחרים הם אינם רבים, ענין החינוך כפוף לעדת הסונגרס, והקיפוח מתחיל רק בסועצות הסנסטיות, ובאסיפת הנבחרים מלבד הפרינציפ של בחירות דימוקרטיות כמעט שאין ענינים סנסטיים - זכות בחירה כללית וענין הבחירות עצמן, שתחייבה בחירות, ולא כמו שהיה עד עכשיו, העלקר הוא הענין הפוליטי הכללי לגבי הישוב כולו, בזה יש לנו ענין כללי א"י, וציבור הבלתי מפלגתיים - זה 50,000 או 90,000 פועלים, הוא ימלא תפקיד, הם יהודים, בעיקר זה חקטת כוח גדול, נוסף על הנקודות שתעמודנה באסיפת הנבחרים, על הנקודות של ועידת ההסתדרות - מה סרכז הכובד יהיה ענין זה, עוד פועלים שהם קרובים לספלגה, והם חברי הספלגה לא פחות מאשר אלפי חברים אחרים - גם בהשקפותיהם ההסתדרותיות וגם בהשקפותיהם הפוליטיות, מסוים מה הם חושבים שיותר נוח אם הם נמצאים סחוף לספלגה, הם חושבים שזו היא עצמאות יתרה להם, וצריכה להיות הסברה שזו היא מעילה, שזו היא בריחה מהמערכה.

ח' ברנהוץ (פועלי וולקאן): אני חונכתי על ברכי השומר הצעיר בשדליץ, על יד וורשה, שם הייתי פעיל, באתי לארץ

לפני שבע שנים, יצאתי את הקיבוץ הארצי לפני 5.5 שנים, כל הזמן ממעט הנני בחיפה. כאשר ראיתי את חיי ההסתדרות, אני מסכים עם הערתך, שהיא אמנם אוטוסימית, שצריך לעשות כמה דברים, שאין אני רואה שעושים אותם. דברת על הציבור הבלתי מפלגתי, אבל כל ציבור יש לו פני המדברים בשמו, אנחנו עוד לא כבסנו בקרב הבלתי מפלגתיים את כל האקטיבה שלהם, השומר הצעיר וסייעה ב' מדברים על חלוקה לפי יטין וסמאל, והם מצליחים בזה, זה טורדני, טיעה ב' מדברת על אירגון ציוני סוציאליסטי חלוצי, אני מציע שנארבן אסיפה של 100 איש בלתי מפלגתיים, טאנחנו מכירים אותם בתור אקטיבה ועוד לא הנענו אליהם - נמנה אליהם, נרכוש אותם, ולא ירכשו אותם בדרך הקלה של חלוקה ליטין וסמאל; ב) הפעולה צריכה להיות מכוונת

לא כלפי בלתי מפלגתיים, אבל גם לחברי המפלגה. אני מכיר קצת את המפלגה, אני חי את חייה בחדשים הרבים באינטנסיביות רבה, עד כמה שאנחנו חיים אותה, גם בחוץ האקטיבה אין התקפה, אנחנו בדיפנסיבה, השומר הצעיר וסיעה ב' הם המתקיימים, אנו בנסיגה מחמדת מאז הפסקנו את הפעולה בקרב הבלתי מפלגתיים.

הח' גורובאניק (פועלי נשר) הייתי פעם חבר המפלגה ויצאתי, וחזרתי אליה ויצאתי לפני שבע שנים. אצלנו אין הסבב כמו בחיפה, יש לנו אקטיבה, שאפשר אולי להשתמש בה גם למקומות אחרים, אך אני יכול לרכוש חברים למפלגה, אם אין אני יכול להסיל עליו עול, אם אני יכול להגיד לחבר כמה הוא גבול מהבלתי מפלגתי, ואז נרמז לי שכל העבודה לא תשא פרי.

ד. בן-גוריון: העבודה התכליתית ביות^ההים שירדו שקם כוח פועלים גדול, כי המלחמה הפוליטית עוד לא התחילה, זו היא הסקיצה הכללית של העניינים.

עכשיו לאירגון הדבר: צריכה להיות פעולה רחבה ומכוונת ל-20,000 איש ולכל אחד במיוחד. זה מחייב גרעינים מרכזיים ומנהלים, קודם כל ועדת פעולה מרכזית שתרכז כל שלוש השאלות: ועידת הבלתי מפלגתיים, הבחירות לאסיפה הנבחרים ולועידת ההסתדרות. כל אחד משלושת הדברים יש לו טבע משלו, השונה במדרגתו ובהיקפו. בועדה צריך להיות חבר שיחבר רק בדבר אחד, וועדה זו צריכה להקים את הגרעין המרכזי של 20 איש, אלה צריכים להיות האליטי של האקטיביות, לא אנשים מכובדים, אלא שהם באמת יהיו אקטיביים, שיבערו בעניין זה. אחר כך 200 חברים פעילים במקומות עבודה שונים, לא צריך להיות מקום עבודה שאין לנושם גרעין, לא לפי האגודה המקצועית, אם עניין השכונות תופס מקום צריכים להיות ועד שכונות, זו היא פעולת הסברה, ואת זאת עליכם לעשות עד כמה שאפשר בכוחות עצמכם.

הת' סירוטה: מה אילץ אותי לאחר 19 שנות היות בחיפה מעורב בין הפועלים להכנס למפלגה, חלק ניכר מזמן זה הייתי חבר הפועל הצעיר, בזמן האיחוד לא מצאתי שפה משהפת, היה קרע אידאולוגי שהפריד בינינו, לא ידענו מה שנעשה בהסתדרות, לא היינו מיוצגים בהסתדרות לא הפועל החרשתי ולא הפועל העירוני, הוא היה מיוצג במידה עלובה, שאינם מתאימה למספרו, אבל גרם הטוב שבתוך הספלגה העניינים אינם בסדר וזה הגיע עד לידי כך, שהתחילו להביא את העניינים לציבור הרחב. שמענו את אבא כמה פעמים בקרית חיים ובחיפה, והוא התחיל לאט-לאט להסביר מה נעשה בהסתדרות, מה היא הסכנה אם נעמוד מן הצד. אחר כך הופעת אחת, ואת שילבת בדבריוך את הצד המריני של השאלה, ובצאתנו מן האסיפה שאל כל אחד מה עצמו האם מותר לנו לעמוד מן הצד, והסקתי מסקנה: להיות בלתי מפלגתי זה היה טוב אור ע כשאני היה הספר הלבן, כשלא הייתה מלחמה בעולם, כשלא היה אסון זה שקרה באירופה, עכשיו עם אברך המיליונים ממיסב היהדות, אי אפשר שכבלתי מפלגתיים נעמוד מן הצד ונאמין שמפלגת פועלי א"י תנהל את ההסתדרות, את הישוב, אך בשנה האחרונה חדלה גם מפא"י להיות הספלגה המכוונת והמדריכה, והתחלתי לראות תמונה רצינית יותר מאשר לפני שנים, התחלתי לחשוב מה עלי לעשות היום, ובאתי לידי מסקנה שצריך לפעול רק במסגרת, צריך להטות שכם, ובחרתי לי את מסגרת מפלגת פועלי א"י, האמנתי שעל ידי זה שיזרמו הסוגי פועלים למפלגה לא יקרה אשר קרה בחדשים האחרונים. נכנסו מאות פועלים למפלגה, אך מהאום זה פסק, ואנחנו אמרנו לאבא, שאנחנו איננו רוצים להיות בודדים, אך בינתיים ניהלו מו"מ, ואמרו לי חברים: קודם דברו אתכם, עכשיו בשעת המו"מ מזניחים אתכם, ויש לי הרגשה, שאם ימשיכו לנהל מו"מ לא ייכנסו בלתי מפלגתיים למפלגה.

היום ישנה מנוחה גדולה בקרב הפועלים. אני נזהר מלבדו בשם הציבור, אני צריך לדבר בשני שלי, כמה צריכים אנחנו לבוא אל ציבור הפועלים, אחת הזכות ארבע נקודות, יש כל מיני פרובלימות, שעלינו

לראות כנקודות עיקריות בחיינו, מי יעשה זאת, יודעים שההסתדרות היא חלוץ העם, יש לה מה להגיד לפועל, ואין מה להתבייש, ואם קרה מה שקרה במפלגה פועלי א"י, נחקן הדברים רק בכוחות כבירים, ואני מאמין שגם ברל רפסור וגם א. ציזלינג עוד יחזרו למפלגה כשהם יראו המונים נוהרים אליה, כי אני מאמין לאידיליה ביניהם ובין השומר הצעיר.

כיצד ייעשה דבר זה? ועידת בלתי מפלגתיים צריכה להיות להפעלת המוני הפועלים, והפעולה צריכה להיעשות על ידי הבלתי מפלגתיים המוכרים והידועים בקרב הפועלים. השומר הצעיר וסיעה ב' מחפשים אצוּכִים איך להכשיל פעולה זו. דבר שני: כרוז - גם של המפלגה ושם של הבלתי מפלגתיים (דב"ג: האפשר לרכז מספר ניכר של בלתי מפלגתיים שיחתמו על כרוז), בלי ספק, אם יופיעו כרוז של הבלתי מפלגתיים ידאבו שיחתמו. אני מזהיר את עצמי שהפעולה בין הבלתי מפלגתיים לא תהיה פעולה הקשורה בבחירות להסתדרות, אלא תהיה זו מטרה לעצמה.

אני יודע איך אפשר לתקן את ענין ייצוג הפועלים העירוניים, פועלי החרושת, אך יש לתקן דבר זה.

דב"ג: יהיה ציבור של 100,000 פועלי החרושת - תהיה לו נציגות, אבל צריכים להפוך אותו לגורם בחנועה, אני מצטרף לסיעה הרוצה לעשות מלאכה זו.

אבא חושי: אין לי מה להוסיף על מה שדברת, הסכימה האירגונית שלנו מעובדת לפי אותם העקרונות, עומדת בפנינו עוד בעיה החברות הבינלאומיות, ששם חלקנו קטן, בין העדות חתכנו בסך השנים אנשים אשר למדו מה זאת המפלגה, עכדיו יש כבר גרעינים שינהלו את הפעולה, אפילו בין הסאלוניקאים, אנחנו חלשים בסקטור הפועלות והאיג-סליגנציה, המקצועות החפשיים, לזה נחוצים לנו 2-3 אנשים לפעולה.

ח' פסיה: רק מלים אחדות בקשר לבלתי מפלגתיים, כי שנים רבות הייתי בלתי מפלגתי, לא קל לגשת לבלתי מפלגתיים, חמיר עושים פעולה זו בזמן שבוער לפני בחירות, ואולי תהיה פעולה זו הפעם קצת קלה

כי המצב והמסיבות יקלו קצת על מלאכה זו. יש עוד קושי נוסף: לכם ברורים הדברים מה סבדיל בין המפלגה ובין סיעה ב', לנו הדברים אינם ברורים, זה לא ברור לחברות הפעילות, ובמיוחד לא לגשי החברים ולפועלות. קראתי את הדברים שהיו בישיבת הוועה"פ, לא הכינוחי את כל

הפרטים, וכשקראתי השבוע את דברי שקולניק, אין אני יודעת עוד את כל השתלשלות הדברים, בזה עוד אי אפשר לבוא ולהסביר, צריך לבוא עם דברים מיוחדים ומסוימים, יש מומנס מדיני חלוצי, אך בזה אי אפשר לבוא אל כל אחד, אך בשיחות נחקלים חמיד בשאלת הסיעה והנהגתה, והחוסר המחרטום בעתונות אינו מספיק כדי לדעת למה קמה הסיעה.

דבר שני הוא ענין הבלתי מפלגתיים, נדמה לי שטוב נעשה אם לא נדבר על העבר, על העוול שנעשה להם, אבל צריך לארגן פעולה זו, לעשות משהו, צריך לזרוק ביניהם ניצוץ אשר אולי יחלהב, יוועדו הם ויבידו אשר א בלבם, יבקרו, יפרקו מעל לבם. יש הובה בלתי מפלגתיים שכל הענינים קרובים להם, צריך לתח להם להתארגן ואז יהיה זה כוח חזק. אבא חושי: אחת מניית מה שצריך לתח לבלתי מפלגתיים, צריך לרכז את הדברים ב-4-5 סעיפים.

הח' יעקובי (נשר): ענין המיסציה מוצא חן בעיני, זה דבר טוב. בנשר יחד עם המחצבות עובדים כ-500 איש, והם יחתמו (בודובאניק: חלוי איך נפנה אליהם), אצלנו עכשיו הבלתי מפלגתיים מיעוט קטן, כמאה נכנסו למפלגה, אילו לא הייתה הפעולה נפסקת היו נכנסים היתר, ואם הם יחתמו על דבר מה זה יחייב אותם, ערים לנעשה בציבור, למשל דברו הרבה על נזיפת השומר הצעיר במפלגת העבודה הבריטית על הצעותיה לוועידתה, אם יראו שיש סכנה לענין הגיוני הם יהיו אקטיביים, ואם נהיה אקטיביים פעולתנו תצליח.

פנתס קליינמן: כל הזמן שואלים מה הויכוח, שמעתי את ציזלינג שחי שעות וחצי, גם את טבנקין אותו הזמן, ושאלתי את טבנקין על מה הויכוח, הזכרתי לו ענין הפועל הצעיר ואחדות העבודה, את התקופה

כאשר היו מתווכחים שעות, ואיש מן הצד לא היה יודע מה הם חניגורים האידאולוגיים, קשה להסביר מה הויכוח עכשיו, אני חי בהוך עמי, ואני יודע למה מסובל יהודי כאשר הוא נכנס לאמביציה של ויכוח.

אני חוזר להחתמה - היא תוצא לפועל אם היא תאורגן טוב, ואני קצת מאמין באירגון, אני יודע שבזה תלויה הצלחת הכל, אך המדאיג אותי קצת הוא מה יהיה ענין ועידת הבלתי מפלגתיים ואיך זה יאורגן, מה יפעיל את זאת ואיך זה יפעל, ואם זה לא יתפורר אחרי זה, אני סבין שיהיה לנו די מרץ לעשות את הפעולה לאירגון הועידה, אך חושש אני שבזה ייגמר הענין, וזה יהיה כשלון. בכל מקום נחוץ איש אחד או שנים אשר יספלו באירגון הכרטיסיה, וכמעט רק בזה סוד ההצלחה.

בענין הפיטיציה אני חושב שאפשר יהיה להעביר אותה,

היא תצליח, אבל היא אינה צריכה לבוא לפני הזמן, צריכים להיות שבועיים-שלושה של הסברה ואניה לכל איש ואיש ולחת חומר לכל איש ואיש, ואם אחרי זה תבוא הפיטיציה היא תצליח.

י. גודובאניק: אם אנחנו רוצים לחנך את הציבור, לא נעשה את זאת על ידי פלחמה לתוספת יוקר גדולה יותר, או משכרה גבוהה יותר.

הח' בניה היה שותף אתי לפעולה בקרית חיים, שהצלחנו להקים את המפלגה על רגליה, כי הסלנו עול על החברים, אני רוצה שיבואו אל הבלתי מפלגתיים ויאמרו להם: חיות ואנחנו רוצים בטובן מדיני זאת וזאת, ובסובן ההסתדרותי זאת וזאת, וכמו שהתברר לנו כרגע הרי הממשלה מקשיבה מה דעת הקהל, אסור לך להיות אנוניס, ואנחנו מסילים עליך עבודה זו וזו. אנחנו עכשיו בטוחים בטובן כלכלי, אבל ייתכן מאד שנעמוד בפני משבר כלכלי גדול של תקופת המעבר, לו המפלגה לקחה עליה - ואולי זה ייראה כעיני החברים כצחוק - את מפעל החסכון היינו מלכדים סביבנו חברים, ומה שהפועל בשעת פרוטפיריטי עושה בכספו, אין אני צריך לספר לכם מה. אילו ההסתדרות במקום להעלות את תוספת היוקר, היחה קוראת את הפעעלים להפסיק את העבודה ולהפגין בפני משרורי הממשלה בדרישה לקבלת מזונות,

היו נוצרים דוברני'ם כאלה בעיר ולא רק בהתישבות.

העבודה האירגונית היא טובה, מה שנוגע ל"נשר" יש חבר אנשים, שאפשר לארגן אותם, בנשר עצמו אין מה לעשות, אפשר לקחת אותם למקומות אחרים.

גם אני מתכוון לדברים שסיוסטה ואחרים דברו עליהם, אבל יראתי במצוהי מה.

ד. בן-גוריון: תכנית מפלגתנו היא ארבע מלים: מדינה יהודית סוציאליסטית בימינו, זה צריך להיות מרכז חיינו בעשר השנים האחרונות.

י. גורובאניק: אני הייתי מסמק בשחים הראשונות, ואז צריך להגיד לכל חבר את המוטל עליו.

אברהם . . . : עסקתי זמן מה בהכנסת חברים למפלגה. קראתי השבוע שלושה עתונים: דבר, הבקר, משמר, וזה הספיק להראות לחברים לאן הבענו. הבוקר קורא לנו השמאל, משמר - הימין, ודבר - כלל אינו כותב. בפני כולנו צריכה לעמוד שאלת ההסתדרות, העומדת בפני הרס, ואנחנו יודעים שבלעדיה לא חקום מדינה יהודית ולא מדינה סוציאליסטית, וזאת עלינו להחריר בראש החברים. כל הזמן אנחנו מדברים על חיפה, וזה פחות מרבע ציבור הפועלים, לא שמענו מה נעשה בחל-אביב, שזה מקום ההורפה, ודומני שמחיפה נצטרך להעביר פעילים לשם.

חבר מ"אבן סיד": עד 1919 הייתי חבר צעירי ציון ברוסיה, אח"כ נכנסתי להחלוצ, באתי לארץ ב-1929 וסאז אני בלתי מפלגתי. לי חסרו ארבע המלים שאמרת שגזרנו לחלל האויר במועצה ההסתדרות האחרונה. עלינו להגיד מלים אלו בנשיטה אחת ואח"כ ללכת בהתמדה בדרך זו, אני רוצה לראות את ציבור הפועלים הבלתי מפלגתיים בדמותו, איני רוצה לזלזל בו, אלה הדברים המעניינים אותו, ולא שאלות כלכליות.

דב"ג: אתם מזלזלים יותר מדי בעניני ההסתדרות, בעניני שכר עבודה, לא לכל פועל ישנה עבודה מובטחה ושכר עבודה מפות או יותר הוגן, אמנם עכשיו המצב הוא טוב, אך בזמנים נורמליים לא כך

וזה ענין רציני, כל חוסר עבודה הוא ענין חמור, ואל נתיחס אל זה בזלזול.)
 התחלתי לעבוד ב-30 גרוש ליום, עבדנו ארבע שנים בחילופין, וזה לא היה
 כל כך קל, כל הציבור באבן סיד אינו כל כך אויסטוקראטי בהרכבו, בשבילי
 הייתה דוגמא חיה של ברית המועצות בה חונכתי (דב"ג: שם מחנכים בכוח הצ'יקא,
 זה מקל את המלאכה). אותך שמעתי במסיבת מרכז החלוצ במוסקבה ב-1923.
 כל השנים בארץ לא יכולתי להלחם על גרוש נוסף או על הטבת תנאים, דרך
 מפלגה אופוזיציונית בשאלה זו היא אחרת. יודע אני שגם ברוסיה נאסר,
 שמדינה הנמצאת בסביבה קאפיטאליסטית אינה יכולה תמיד לשלם לפועליה את
 הגרוש הנוסף המגיע להם, ואם אנחנו נגש לציבור הפועלים ונאמר להם, שאם
 מפלגות אלו כבטיחות לך הטבת תנאים, הרי הם משלים אותך, לא זו היא נקודת
 המרכז, החיים הכלכליים שלך תלויים במצב המדינה, אם תהיה לנו מדינה עברית
 עם כל ההתפתחות הזאת – מפנה תוכל לקוות להטבת התנאים (דב"ג: אי אפשר
 שהפועל יחכה עד בוא המדינה. צריך לחקן את מצבו עכשיו, זהו מה שאמרו
 הסוציאליסטים פעם, שאי אפשר לחקן את מצב הפועלים, אלא כאשר יהיה משטר
 סוציאליסטי בעולם), אם להלחם על התנאים הרי אנו נלחמים יום-יום, שעה-
 שעה (דב"ג: אבל לא רק זאת, יש גם מלחמה מקצועית), אסור לנו לבוא לציבור
 ולנהל ויכוח מה עשה השומר הצעיר בשטח זה ומה עשתה המפלגה.
 עלינו ללמוד מהעבר, עלינו ללחוץ לביסוס המדינה לאחר כל
 מה שקרה באירופה, הקרב האחרון של מעמד הפועלים עוד אינו נגמר במלחמה
 זו, לדעתי כל המתהווה עכשיו הוא קרב מעמדי, אבל לא קרב אחרון.
 אני אבוא ואסביר שטולטלתי בין הרוויזיוניזם כאשר שמעתי אותם מדבר על
 מדינה יהודית ובין מפלגת הפועלים, ובאשר הייתי שומע את יצחקי מדבר על
 מלכות פועלי א"י הייתי שש לקראת זה, ובמועצת ההסתדרות הוא אמר עצמאות
 מדינית, לא מדינה כדברי בן-גוריון, זה בשבילי מספיק כדי להכנס למפלגה,
 וזה מספיק בשביל עשרות אלפי פועלים לומר להם: עתידך בתור בן העם ובן
 המעמד תלוי בזה, ועליך להלחם להגשמת הדבר.
 אבא חושי: עלינו לסכם את השיחה – אלה ואלה דברי אלוהים חיים.

נכון אמר בן-גוריון שעלינו להקשיב בכל אסיפת פועלים מה הלך רוח הציבור, מה הן השאלות המעסיקות אותו, הפועל חי גם כיום חיים קשים, ואסור לנו להפעלם מזה, ועלינו לענות על השאלה: איך אחיה כבן העם היהודי, איך אחיה כפרט. (ב) במשך כל הזמן חסרה לנו התכנית האירגונית, איך להגיע לכל חבר, לא באסיפה גדולה, אלא באופן אינדיווידואלי. למשל החוברת הקטנה, בצורת הפנקס הקטן, על הפרוגרמה הציונית הסוציאליסטית שלנו נקראה על ידי הפועלים, כי זו הפעם הראשונה שהמפלגה כותבת על הפרוגרמה. (ג) הבהרה הויכוח, עלינו ללחוץ את כלם לקיר לבוא למכסימום בהירות. אני מניח שחיה תוכל להת לכל הפחות 10 פועלים שיופיעו כמשלחת פועלי חיפה לפועלי חל-אביב.

י. גורובאניק: על המפלגה להצהיר שלא תהיינה קנוניות, שהיא חכרית בכוחה היא.

דב"ג: זה התחיל כבר בוועדת הבחירות המרכזית, הכרענו בכוחנו אנו ובחרו ועדה מצומצמת, שלנו בה רוב. ונעשה שלושה דברים: נגהל את ההסתדרות על פי הצבעת הפועלים; (2) מאמץ גדול להסתדרות פועלים אחת בארץ; (3) לאחר הבחירות מאמץ גדול לאיחוד ציוני סוציאליסטי.
